

1969-06-07

AFSENDER

Jan Groth

MODTAGER

Sonja Ferlov Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Angivet i brev og efter poststempel.

Ikke yderligere datering, men det fremgår af brevet, at det er skrevet forår-sommer. Poststempel på kuvert 7.6.1969, kuvert formentlig korrekt placeret, så brev kan dateres herefter.

Afsendersted:

Bråde

Modtagersted:

Paris

Omtalte personer:

Benedikte Groth

Wonga Mancoba

Arkivplacering:

Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Jan Groth skriver til Sonja Ferlov Mancoba og beroliger hende med, at han har det godt, og at tavsheden skyldes, at han har haft svært ved at finde ord og ro. Hendes uro for ham giver ham dog ro, og styrken af deres venskab gør ham tryk i en tid, hvor han oplever indre forandring. Han omtaler deres stærke håndtryk. Han ønsker hende tillykke med salget af et værk.

Bræde, lørdag.

Kæreste Sonya,
jeg skriver dette i hast, nært og
fyldt af glæde, fordi jeg netop har
modtaget dit brev. Din bekræftelse
for tavsheden her, går os til ligebet,
og vi vokser ved den varme som
dit brev så godt og trygt, viser.
Forliæventlig har min lille epistel
været tværtig undervejs, og ^{er} måske
allerede nu istand til at berolige
dig. Tavsheden skyldes udeltænkende
at jeg har haft visse vanskeligheder
med at indhente bestemte dele af
mit jeg, fordøje nye erfaringer, acceptere
dem og dermed placere dem i forhold
til de gamle.
Min kæreste lod jeg blive i stalden,

II

mine nærløse ord i forrige brev er
ligesom mere et forsøg derpå, - dine ord
idag er en kædel, der udbryd gennem
din ury, har en færdighed, - en der
blot siger: kom!

Derfor tak Sonja, - mere kan jeg ikke
sige! - Men verden er så meget fer, du
og dine to mænd, - derfor er de stærkeste
kræfter de gode! Er du med? Jo, med
de alle, jeg med sandt objektivitet og
subjektive sanser, kan måle med; er
målestøtternes enheder så meget SWE at
verden lader sig måle ud fra min
følelse for fer, - og dermed opnår der
balance og ro, - når du viser mig din
ury. Sært er det ikke, - for vi er jo så
stærke når vi giver hinanden våre
mænd!

Vi håber at Wonga også klarer de
sidste skær, og ånder op med ham og
fer, den 10de. -

og dermed var der blot kræfter
til en ordløs væren, en fælles
pr. intuition men imod den bås blev
en ~~essenti~~l ny erfaring hørt ligesom,
- og så søge for at der var det
rigtige lig i den rigtige kroppe. -

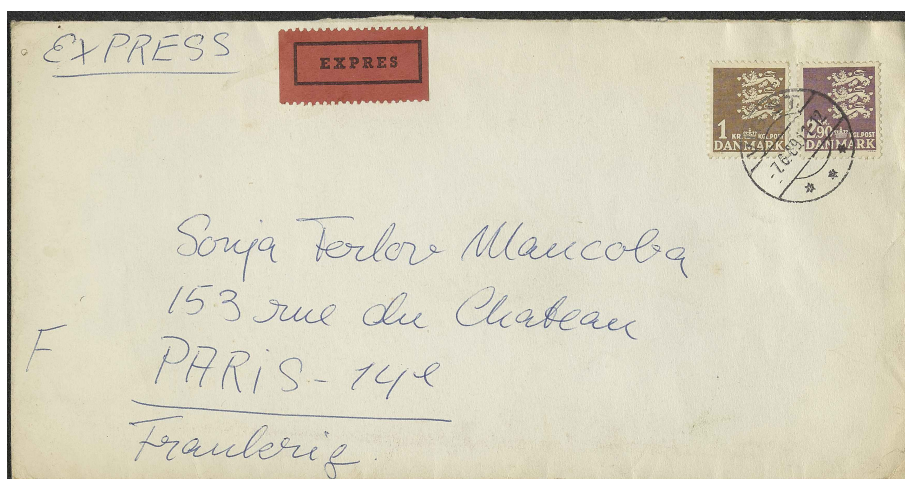
Oftede har jeg villet skrive til Jer,
men grænserne for mit væsen føltes
så underligt flydende, fastheden der
giver klarhed i udtrykket var i
følelsen, men ikke i ordene. - og på
grund af denne afstand mellem intention
og resultat, - valgte jeg tavsheden.

Som jo desværre gjorde dig irrolig!
Nu sidder jeg her ved mit bord, -
opdager misgæle i ordene, - kan give
dig dem som tegner på alt hvad jeg føler
for Jer. - og det føles så godt, du!

- og det er som om det blev mig
for lidt siden fik tål på bylden, -

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

